

Weldadige vertolking van Russische poëzie van Nikolai Medtner

Zo'n half jaar geleden bejubelde ik *Incantation*, als eerste deel van het integraal op te nemen liedoeuvre van Nikolai Medtner. Daarbij liet ik weten verlangend uit te zien naar deel 2, dat *Sleeplessness* zou gaan heten. Intussen heb ik deel 2 gehoord. En ik jubel opnieuw. Want mezzosopraan Ekaterina Levental en pianist Frank Peters maakten andermaal een verrukkelijk album.

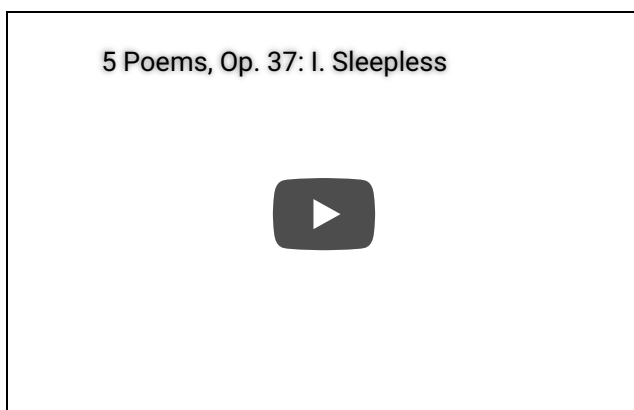
Margaretha Coornstra © 23 maart 2021, 11:28

beeld nd

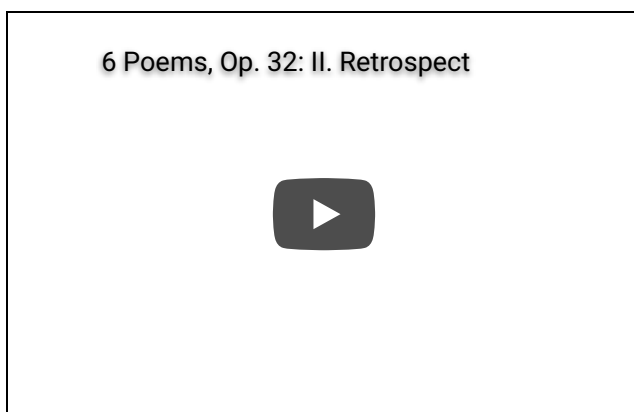
Levental – afkomstig uit Tasjkent en dus native speaker – is ook de

gedroomde vertolkster. Haar mezzosopraan blijft in het hoge register fluwelig en haar smeugig vibrato verleent dit repertoire die onnavolgbare Oost-Europese vibes. In de liner notes merkt Lex Bohlmeijer op dat we het duo dankbaar moeten zijn; natuurlijk omdat ze het liedrepertoire van Medtner doen herleven, maar ook omdat ze ons weer bepalen bij de schoonheid van de Russische romantische poëzie: Aleksandr Poesjkin, Fjodor Tjoettsjev, Afanasy Fet ...

‘Ik weet zeker dat we allemaal nog steeds kinderen van de romantiek zijn’, durft Bohlmeijer wel te stellen (vertaling uit het Engels van mij, mc) en hij geeft ons een advies: lees eerst het gedicht (in het Engels, want ja: breed publiek) en beluister daarna het lied – in Leventals weldadig warme Russisch, met zo’n heldere dictie dat je het haast fonetisch kunt meeschrijven.

Met het savoureren van de poëzie toont ze zich niet alleen een begenadigd liedzangeres maar tevens theatervrouw pur sang. Al moet je je wel willen openstellen voor die on-Nederlandse expressie, die voor sommigen misschien tegen het schmieren aanligt maar het toch niet is. Daarvoor is het sentiment te authentiek, te diep doorvoeld.

Frank Peters neemt gepaste ruimte voor emotionele passages, altijd even secuur qua toonvorming en pedaalgebruik. Karakteristiek hoogtepunt is 'Sleepless' (Tjoettsjev), met een zacht bonzende cadans: de monotoon slaande klok geeft onverbiddelijk aan dat er weer een slapeloos uur verstreken is. Ook het samenspel is vlekkeloos. Prachtvoorbeeld is de 'Waltz' (Fet), waarin Peters flexibel meeveert bij elk rubato van Levental. Last but not least is ook het booklet, met een

geestdriftig essay van Bohlmeijer,
alleszins de moeite waard.

+ authentieke interpretatie

*+ aandacht voor minder bekend
repertoire*

*Sleeplessness. Medtner Complete
Songs Vol. 2*

*Ekaterina Levental (mezzosopraan)
en Frank Peters (piano). Brilliant
Classics*

javascript